

Oczami innych

Co należy zrobić

Wiemy, jak istotna jest umiejętność rozumienia sytuacji z punktu widzenia innych osób. Pojęcie punktu widzenia można „urealnić”!

Jak wygląda człowiek, gdy patrzymy na niego z góry?

Jak wyglądają nasze nogi, gdy patrzą na nie mrówki?

Jak wygląda stół, gdy patrzymy na niego z góry?

Jak wygląda ołówek, gdy patrzymy na niego z góry?

A jak z boku?

Jak wygląda książka, gdy patrzymy na nią od grzbietu?

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się

Uczy współczucia i empatii – wczuwania się w potrzeby i uczucia innych osób.

Inteligencja:
interpersonalna,
wizualna –
przestrzenna

Wskazówka

Tłumacząc coś dziecku, przykucnij albo podnieś je wyżej, aby nie patrzeć ciągle na nie „z góry”. Łatwiej Wam będzie wzajemnie dostroić się do siebie.

I jeszcze jedno!

Jak by to było, gdybyś była kotem? Co by było, gdybyśmy nie mieli co jeść? Jak by to było, gdybyśmy mieszkali w ciepłym kraju?

Kot z jedwabistym ogonem

Co należy zrobić

Gdy rozmawiasz z dzieckiem, zawsze łącz nowe fakty z tym, co dziecko już zna. Jeśli dziecko powie „To jest kotek”, możesz odpowiedzieć „Tak, to czarny kot z błyszczącą sierścią i jedwabistym ogonem. Pamiętasz kotka babci? Babci kotek jest biały i puszysty, a ten tutaj jest czarny”. Możesz jeszcze zapytać dziecko, czy potrafi powiedzieć, czym jeszcze różnią się te dwa koty (lub dowolne porównywane przedmioty).

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się

Dzieci uczą się szybciej, jeśli mogą połączyć nowe fakty z tym, czego nauczyły się wcześniej; sprzyja to również bardzo szybkiemu wzbogacaniu słownictwa i rozwijaniu mowy czynnej dziecka.

Inteligencja:
językowa,
matematycz-
no – logiczna

Wskazówka

Staraj się pobudzić wyobraźnię dwu- i trzylatka, zadając mu pytania takie jak: „Jak sądzisz, o czym myśli ten kotek?”.

I jeszcze jedno!

Spytaj dziecko, co wie o innych rasach kotów lub psów. To rozbudowuje zdolność kojarzenia.

Kolorowe „przyklepywanki”

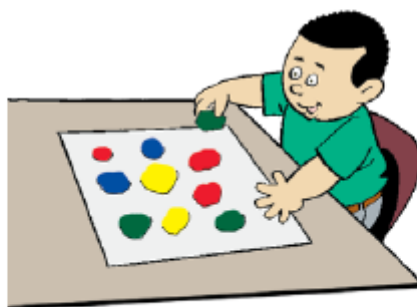
Co należy zrobić

Przygotuj papier kolorowy (kolorowe czasopisma), klej w sztyfcie, kartkę papieru.

Maluchy uwielbiają darcie papieru, więc sprawisz swojemu dziecku wielką radość, gdy pokażesz mu, jak posmarować kartkę klejem i „przyklepać” na wierzchu garść kolorowych papierków. Ze starszym dzieckiem staraj się wydierać konkretne elementy – pierzaste chmurki, słoneczko, trawkę. Podczas wydzierania rozmawiajcie o tym, gdzie powinny być przyklejone poszczególne elementy (np. u góry, na dole, blisko brzegu kartki, z lewej strony itp.).

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się

Oddzieranie drobnych papierków jest bardzo ważnym ćwiczeniem drobnych mięśni palców, co potem pomaga dziecku w kontrolowaniu ich pracy podczas pisania.

Inteligencja:
wizualno –
przestrzenna,
ruchowa,
językowa

Wskazówka

Gazety możesz wykorzystać także do „lepiania” papierowych kul.

I jeszcze jedno!

Jeśli używaliśmy do zabawy gazet i czasopism, nie zapomnij o szybkim umyciu rąk – farba drukarska jest trująca!

Polowanie na dźwięki

Co należy zrobić

W pierwszej zabawie wykorzystaj głośno tykający zegarek (lub minutnik). Zegarek ukryj, a zadaniem dziecka jest odszukanie go, lecz może się ono kierować wyłącznie słuchem. Zegarek możesz schować pod prześcieradłem lub gazetą. Powiedz dziecku, że musi bardzo uważnie słuchać. Podpowiadaj: „zimno, ciepłej, ciepłej, gorąco”. W kolejnym ćwiczeniu możesz ukryć dowolną rzecz. Dobrze jest szeptem podawać dziecku wskazówki: „Idź do kuchni. Skręć w lewo. Trzy kroki do przodu...”.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się

Umiejętność uważnego słuchania instrukcji i wskazówek jest jedną z podstawowych umiejętności szkolnych.

Inteligencja:
wizualno –
przestrzenna,
interpersonalna,
językowa

Wskazówka

Zamieńcie się rolami – dziecko podaje instrukcje, a zadaniem dorosłego jest ich wykonywanie i odszukanie ukrytego przedmiotu. Rozwijają umiejętność udzielania wskazówek.

I jeszcze jedno!

Zawiąż dziecku oczy. Poproś, aby się skupiło i opowiedziało o wszystkich dźwiękach i odgłosach, które w tej chwili do niego docierają, określając w miarę możliwości, skąd dochodzą, np. „Słyszę odgłosy z zewnątrz: przejeżdżający samochód, odbijanie piłki na boisku, krzyki dzieci...”, „Z łazienki dobiega szum puszczanej z kranu wody, z kuchni – bulgotanie gotującej się zupy, z radia – cicha, przyjemna muzyka...”.

Kopciuszek tańczy

Co należy zrobić

Zastanówcie się, czym oczarował Księcia Kopciuszek. Dziewczyna pojawiła się na balu ubrana w piękną suknię. Ale na nic zdałaby się suknia, gdyby Kopciuszek nie umiał tańczyć i zachowywać się iście po królewsku.

Obejrzyjcie ilustracje obrazujące wygląd Kopciuszka i Księcia. Jakie tańce mogli tańczyć na balu? Czy był to dostoyny polonez, dworski menuet, a może elegancki walc lub skoczna polka?

Pokazuj dziecku taneczne kroki, próbujcie wspólnie tańczyć w takt muzyki, np. popularnego i lubianego przez dzieci „Menueta” Bocceriniego.

Jak to pomaga dziecku w uczeniu się

Zabawa kształtuje wycucie artystyczne dziecka oraz uczy empatii. Umiejętność wyobrażania sobie różnych sytuacji kształci kreatywne myślenie, uczy kojarzenia, a także wzmacnia pamięć.

Inteligencja:
wizualno-
przestrzenna,
intrapersonalna,
muzyczna,
ruchowa

Wskazówka

Słuchając radia i telewizji, zwracajcie uwagę na nadawane podczas audycji utwory taneczne, dawne i współczesne. Nagrajcie muzykę i zróbcie plebiscyt na najładniejszy taniec dla Kopciuszka.

I jeszcze jedno!

Rozmawiaj z dzieckiem o różnicach między tańcami wynikających z tempa i rytmu (szybkie – wolne), charakteru (wesoły, skoczny – dostoyny, uroczysty) oraz taktu (na dwa, np. polka – na trzy, np. walc).